

Sygn. akt IV U 1004/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Alicja Romanowska

Protokolant: stażysta Anna Barcikowska

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2015r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania B. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 30/06/2015 r. znak: (...)

o emeryturę pomostową

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy B. K. (1) prawo do emerytury pomostowej od 1 czerwca 2015 roku;

II. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. na rzecz ubezpieczonego B. K. (1) kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV U 1004/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca B. K. (1) odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 30 czerwca 2015r, znak (...), którą odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej z uwagi na brak udokumentowania 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 1 i 3 ustawy z 19 grudnia 2008r o emeryturach pomostowych.

W uzasadnieniu odwołania skarżący wskazał, że wykonywał w okresie od 22.09.1975r do 10.10.1979r oraz od 3.05.1982r do 31.08.1983r pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, co odpowiadają kryteriom pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. wniósł o jego oddalenie wskazując, że wnioskodawca nie udowodnił, że w okresie od 22.09.1975r do 10.10.1979r oraz od 3.05.1982r do 31.08.1983r pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, albowiem nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych za w/w wymieniony okres.

Sąd ustalił, co następuje:

Skarżący B. K. (1) urodzony (...), w dniu 1 czerwca 2015r. wystąpił do pozwanego z wnioskiem o emeryturę pomostową.

Na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku oraz znajdujących się w aktach rentowych i KP skarżącego, pozwany organ rentowy ustalił, że skarżący ukończył wiek 60 lat, rozwiązał stosunek pracy oraz wykazał okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze co najmniej 25 lat.

Skarżący przedłożył pozwanemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za okres jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...). Z z.o.o. w O. ,z którego wynikało, że w okresie od 20.09.2004r do 31.12.2008r wykonywał prace kierowcy autobusu o liczbie miejsc powyżej 15 wymienione w Wykazie A Dziale VIII poz 2 pkt 1, Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze oraz zaświadczenie, z którego wynikało, że od 1.09.2009r do 31.05.2015r wykonywał pracę kierowcy autobusu wykonującego transport drogowy i międzynarodowy – zgodnie z załącznikiem nr 2 poz.8 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Ze świadectwa pracy z 1.06.2015r wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...). Z z.o.o. w O. wynikało, że stosunek pracy ustał w dniu 31.05.2015r .

/ dowód wniosek k-95, zaświadczenie k-117, świadectwo pracy k-115,119 ar/

30.06 2015r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia, wskazując, że przed 1.01.1999r wykonywał pracę w warunkach szczególnych lub prace w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z (...) po dniu 31.12.2008r wykonywał prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 z 2008r.), rozwiązał stosunek pracy. Podstawą odmowy prawa do emerytury był fakt, że w ocenie organu rentowego ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze co najmniej 15 lat.. Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych zaliczono okresy od 16.09.2003r do 29.12.2003r i od 31.12.2003r do 16.09.2004r, od 20.09.2004r do 31.05.2015r – w wymiarze 11 lat 6 miesięcy i 9 dni/po wyłączeniu okresów zwolnień lekarskich. Organ rentowy nie zaliczył do okresu pracy w warunkach szczególnych okresów

- od 12.05.2003r do 15.09.2003r gdyż pracodawca w świadectwie pracy nie podał charakteru pracy wykonywanej zgodnie z rozporządzeniem RM z 7.02.1983r ,

- od 22.09.1975r do 10.10.1979r ,ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych. .

(dowód:, decyzja k. akt ZUS)

Skarżący nie zgodził się z powyższą decyzją, domagając się uwzględnienia jako pracy w szczególnych warunkach – w rozumieniu ustawy art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS okresów zatrudnienia na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W okresie zatrudnienia w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w M. –Z. Usług Rolnych w J. Młynie w okresie od 22.09.1975r do 10.10.1979r. oraz od 3.05.1982r do 31.08.1983r pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodu ciężarowego dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

/dowód: akta osobowe k.33, zeznania świadków H. F. 00:21:57 nagrania z rozprawy z 29.10..15r./, W. B. /00:31:06 nagrania z rozprawy z 29.10.15r./ i S. G. 00:39:52 nagrania z rozprawy z 29.10..15r./

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 z 2008r.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Przepis art. 3 w/w ustawy definiuje pojęcie prac w szczególnych warunkach wskazując, że:

1. Prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określają załącznik nr 1 do ustawy.

2. Czynniki ryzyka, o których mowa w ust. 1, są związane z następującymi rodzajami prac:

1) w szczególnych warunkach determinowanych siłami natury:

- a) prace pod ziemią,
- b) prace na wodzie,
- c) prace pod wodą,
- d) prace w powietrzu;

2) w szczególnych warunkach determinowanych procesami technologicznymi:

- a) prace w warunkach gorącego mikroklimatu - prace wykonywane w pomieszczeniach, w których wartość wskaźnika obciążenia termicznego (...) wynosi 28 °C i powyżej, przy wartości tempa metabolizmu pracownika powyżej 130 W/m²,
- b) prace w warunkach zimnego mikroklimatu - prace wykonywane w pomieszczeniach o temperaturze powietrza poniżej 0 °C,
- c) bardzo ciężkie prace fizyczne - prace powodujące w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny u mężczyzn - powyżej 8.400 kJ, a u kobiet - powyżej 4.600 kJ,

d) prace w warunkach podwyższonego ciśnienia atmosferycznego,

e) ciężkie prace fizyczne związane z bardzo dużym obciążeniem statycznym wynikającym z konieczności pracy w wymuszonej, niezmiennej pozycji ciała; przy czym ciężkie prace fizyczne to prace powodujące w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny u mężczyzn - powyżej 6.300 kJ, a u kobiet - powyżej 4.200 kJ, a prace w wymuszonej pozycji ciała to prace wymagające znacznego pochylenia i (lub) skrzywienia pleców przy jednoczesnym wywieraniu siły powyżej 10 kG dla mężczyzn i 5 kG dla kobiet (wg metody (...) pozycja kategorii 4) przez co najmniej 50 % zmiany roboczej.

3. Prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związane z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określony załącznikiem nr 2 do ustawy.

4. Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1.

5. Za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3.

6. Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się także ubezpieczonych z tytułu działalności twórczej lub artystycznej tancerzy zawodowych, wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy prace związane z bardzo ciężkim wysiłkiem fizycznym.

7. Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zasadniczo więc emerytura pomostowa przysługuje tym, którzy pracowali w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS oraz pracują po 31 grudnia 2008 r. w warunkach określonych przez ustawę o emeryturach pomostowych.

Biorąc powyższe przesłanki pod uwagę należy zauważyć, że w sprawie niekwestionowanym było, iż wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach po dniu 31 grudnia 2008r., ukończył 60 rok życia i rozwiązał stosunek pracy i legitymuje się okresem 11lat 6 miesięcy i 9 dni pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu nie budziło wątpliwości, że ubezpieczony w okresie od 23.09.1975r do 5.07.1976r /9 miesięcy i 12 dni/ i od 24.08.1976r do 12.03.1979r/ 2 lata 6 miesięcy i 18 dni/ oraz od 20.06.1979r do 31.08.1979r / 2 miesiące i 11 dni/ /PGR M. Z. Usług Rolnych (...)// oraz w okresie od 3.05.1982 do 31.08.1983r.- z wyłączeniem 7-8.08.1982r i 16.07.1983r / PGR M. Z. Usług Rolnych (...) – 1 rok 3 miesiące 26 dni/ kiedy jako kierowca przebywał na terenie zakładu pracy w stanie nietrzeźwym, co skutkowało udzieleniem mu kary nagany, a więc przez okres w sumie 4 lata 10 miesięcy i 7 dni wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton. Łącznie zatem ubezpieczony przepracował w warunkach szczególnych określonych w ustawie emerytury pomostowej i ustawie o emeryturach i rentach z FUS /a także Wykaz A Dział VIII Rozporządzenia RM z 7.02.1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze./ co najmniej okres 16 lat 6 m-cy i 16 dni.

Co prawda ubezpieczony nie przedłożył zaświadczeń wystawionych przez pracodawcę potwierdzających wykonywanie przez niego prac w warunkach szczególnych w ustawie o emeryturach i rentach z FUS . Jednakże w ocenie Sądu brak takiego świadectwa nie pozbawia strony do udowodnienia przed Sądem powyższego za pomocą innych środków dowodowych.

Fakt wykonywania pracy w charakterze kierowcy w PGR w M. (...) J. MŁYn potwierdzili przesłuchiwani w sprawie świadkowie H. W. B. i S. G..

Wszyscy ci świadkowie zgodnie zeznali, że ubezpieczony w PGR M. - (...) J. Młyn pracował początkowo jako kierowca samochodu ciężarowego jeżdżąc dużymi samochodami ciężarowymi. Zakład wykonywał usługi transportowe w ramach PGR-u. Zeznania tych świadków zasługują na wiarę albowiem są wzajemnie wspólne i uzupełniają się. Świadkowie ci pracowali z ubezpieczonym, mają wiedzę na temat charakteru pracy ubezpieczonego, a nadto w żaden sposób nie są zainteresowani ostatecznym wynikiem niniejszego postępowania.

W ocenie Sądu złożyli oni spontaniczne zeznania, które zasługują na wiarę.

Fakt zatrudnienia w charakterze kierowcy wynika również wprost z akt osobowych, z których wynika, że ubezpieczony został zatrudniony w dniu 22.09.1975r jako kierowca i wydano mu zaświadczenie lekarskie o zdolności do pracy na stanowisku kierowcy /k-7 akt osobowych./

Również w aktach osobowych znajdują się angaże z których wynika, że z dniem 6.07.1976 ubezpieczonego przeniesiono na stanowisko mechanika-elektryka ze stanowiska kierowcy, a następnie z dniem 24.08. (...) przeniesiono go na stanowisko kierowcy. Na tym stanowisku ubezpieczony otrzymywał dodatek za rodzaj prowadzonego pojazdu, co wskazuje, że wiarygodne były wyjaśnienia ubezpieczonego iż ew powyższym okresie pracował jako kierowca dużych samochodów ciężarowych o ciężarze pow. 3,5 t, co potwierdzali świadkowie.

Jeśli chodzi o okres zatrudnienia od 3.05. 1982 do 31.08.83r. to choć stanowisko było określane: mechanik-kierowca, to na wiarę zasługują wyjaśnienia ubezpieczonego, iż faktycznie wykonywał on obowiązki kierowcy, co wynika m.in. z zakresu obowiązków znajdującego się w aktach osobowych, z których wynika, iż podstawowym zadaniem jego było wykonywanie czynności transportowych ściśle określonych w karcie drogowej i dokumencie najmu lub liście przeozowym, czytelne wypełnianie kart drogowych oszczędne gospodarowanie paliwem płynnym smarami i częściami zamiennymi, utrzymywanie dobrego stanu technicznego i wyglądu estetycznego pojazdu, ściśle sotoowanie się do przepisów kodeksu drogowego czy też niezwłoczne informowanie dyspozytora lub kierownika zakładu o zauważonych usterkach w celu ich natycmiastowego usunięcia.

Dodatkowo zauważyć należy, że na popdaniu ubezpieczonego o przyjęciu do pracy z 12.05.82r. istnieje zapis akceptujący zapewne kierownictwa zakładu o przyjęciu na stanowisku kierowcy.

W aktach osobowych znajdują się również zapisy i notatki dot. udzielenia ubezpieczonemu kar porządkowych oraz wyjaśnień odnośnie zdarzeń jakie miały miejsce 16.07.83r. kiedy dyspozytor sporządził notatkę wysłaniu w zastępstwie za B. K. (1) innego kierowcy do rozładunku wagonu samochodem B. K. z uwagi na fakt, iż stawił się on w pracy nietrzeźwy. Również w dniach 7-8.07., jak wynika z akt osobowych, ubezpieczony odmówił wykonania polecenia służbowego – przywiezienia zboża w trakcie dużuru z uwagi na fak spożycia alkoholu, co uniemożliwiało podjęcie pracy kierowcy.

Powyższe okoliczności, zdaniem Sądu wskazują, że ubezpieczony w okresie kiedy jego stanowisko określono : keirowca-mechanik wykonywał jedynie obowiązki kierowcy, a tylko sporadycznie wykonywał drobne naprawy powierzoneo mu samochodowi lub też pomagał mechanikowi w trakcie awarii tego samochodu, co zresztą było powszechną praktyką w latach 70 i 80.

Na tym stanowisku ubezpieczonemu przyznawano wynagrodzenie w wyższej kwocie zaszeregowania w dniu 28.07.79 i 28.10.79r., a następnie z dn. 18.10.79 przeniesiono go na stanowisko mechanika samochodowego.

W aktach osobowych znajdują się również wniosku urlopowe m.in. z 18.04.79r., 13.05.77r., 15.09.77r., 3.01.79r. 8.06.82r., 30.07.82r., 12.10.82r., 28.01.83r., gdzie ubezpieczonych występując o urlop we wnioskach wpisywał stanowisko: kierowca. Również w zaświadczeniach znajdujących się w aktach z dn. 9.10.79r., 16.09.83r., 16.06.80r., określono stanowisko ubezpieczonego jakokierowcy.

C. zakładu pracy, który świadczył usługi transportowe dla sektora rolniczego dodatkowo zdaniem Ś. o tym, iż ubezpieczony pełnił obowiązki kierowcy samochodu o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 t.

Takie bowiem samochody wykorzystywane były do transportu zbóż, nawozów czy opału.

Powyższe dokumenty w sposób jednoznaczny, w ocenie Sądu potwierdzają stanowisko wnioskodawcy oraz świadków co do przebiegu pracy w PGR M. (...) J. Młyn zajmowanych stanowisk. Dlatego też Sąd nie miał wątpliwości co do charakteru pracy ubezpieczonego we wskazanym spornym okresie

Dlatego też Sąd dał wiarę ubezpieczonemu co do charakteru pracy w w/w okresach.

Dodatkowo zauważyć należy, iż ubezpieczony w trakcie postępowania przed Sądem przedłożył zaświadczenie wystawione przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe (...) sp. z o.o. w O., które także wskazuje iż ubezpieczony w trakcie pracy w w/w przedsiębiorstwie od 15.05.95 do 31.08.96r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym pow. 3,5 t. wymienionym w wykazie A dziale VIII pkt 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.83r.

Tym samym, w ocenie Sądu skarżący wykazał wykonywanie przed 1.01.1999r. wykonywanie prac w warunkach szczególnych wymienionych w art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Ubezpieczony wykazał okres pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze w wymiarze co najmniej 15 lat i po 31.12.2008r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i 49 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po dniu 1 stycznia 2009 r.

W związku z tym należało uznać, że wnioskodawca spełnił kumulatywnie przesłanki do emerytury pomostowej i dlatego też Sąd, stosownie do art. 477¹⁴§2 k.p.c., uwzględnił odwołanie skarżącego i orzekł jak w sentencji wyroku.